

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416218964
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4416218964.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej vo veci starostlivosti súdu maloleté dieťa: U. nar. XX. XX. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P. Zámky a v súčasnej dobe plnoleté dieťa: H. H., nar. XX. XX. XXXX, deti rodičov: matka D.. M. H.ová U., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. U., E. XXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., JUDr. Tatiana Timoranská, advokát, P. Zámky, Pribinova 9 a otec M.. N. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. U., E. XXX/XX, t.č. Y., Y. XX, zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Starzykovou so sídlom Šurany, M. R. Štefánika 14, o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu P. Zámky (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa XX. júla 2021 č.k. 7P/330/2016-707 (ďalej „rozsudok súdu prvej inštancie“) takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia výšky ročného výživného a trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie na čas do rozvodu manželstva zveril v tom čase ešte obe maloleté deti H. H. a U. I. do osobnej starostlivosti matke, počnúc od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018, pričom obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a otec zaviazal prispievať na výživu v tom čase maloletého H. v sume 300 eur mesačne a na výživu maloletej U. I. v sume 250 eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018 s tým, že ročné výživné je vyrovnané. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.1. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 11. 07. 2018 č.k. 16P/17/2017-91 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, maloleté deti boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na ich výživu sumou 250 eur na maloletého H. a sumou 200 eur na maloletú U. I. Zároveň súd prvej inštancie upravil aj styk otca s maloletými deťmi na čas po rozvode manželstva. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. 06. 2019 č.k. 5CoP/47/2018-252 odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti výživného na maloleté deti tak, že otec zaviazal prispievať na výživu maloletého H. sumou 300 eur mesačne a na maloletú U. I. sumou 250 eur mesačne a zároveň ročné výživné za čas od 04. 08. 2018 do 30. 06. 2019 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach. Rozsudok o rozvode manželstva a zverení maloletých detí matke na čas po rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 03.08.2018 a v časti výživného a ročného výživného nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2019.

1.2. Otec detí v roku 2016 zarábala priemerne mesačne 2 752,26 eura v čistom, v roku 2017 3814,30 eura v čistom a od 01. 01. 2018 do 31. 07. 2018 sumu 4102,44 eura mesačne. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemal. Vlastnil osobné motorové vozidlo X. W.. Nehnutelnosť nevlastnil, len tú, ktorú majú s matkou maloletých detí v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. V tom čase býval v podnájme v Y., kde platil 350 eur mesačne nájomné, telefón 30 eur mesačne, televízia 14,45 eura mesačne, internet 14,99 eura mesačne, životné poisťky D. na maloleté deti 65,99 eura mesačne, výživné na deti priemerne mesačne 278 eur, mesačné príspevky otca na maloleté deti posielané na účet manželky priemerne mesačne 223 eur, právna ochrana DAS 13,25 eura mesačne, oblečenie 90 eur mesačne spolu so športovým oblečením, potreby pre domácnosť 30 eur mesačne, hygienické potreby 20 eur mesačne, starostlivosť o auto (emisná, technická kontrola, nastavenie geometrie, zimné pneumatiky, oprava nárazníka, poistenie, žiarovky, umývanie) 57,92 eura mesačne, stravovanie 250 eur mesačne, cestovné náklady (pohonné hmoty, cestovné lístky MHD, taxi, diaľničná známka) 255 eur mesačne, morské akvárium 150 eur mesačne (soľ, krmivo pre ryby a korale, náhradné dielce, stopové prvky pre korale, energie na svietenie a čerpanie vody, výmena vody) a ostatné (kino, literatúra, divadlo, športové potreby, plaváreň, rehabilitačné cvičenia, lieky, zdravotná starostlivosť, časopisy, noviny, holič a kaderník) 110 eur mesačne a príspevok na bývanie rodičom vo J. 200 eur mesačne. Spolu mesačné náklady otca činili v tom čase 2152,60 eura.

1.3. Matka detí v roku 2016 zarábala priemerne mesačne 670,84 eura v čistom, v roku 2017 sumu 680,57 eura v čistom a od 01. 01. 2018 do 31. 07. 2018 sumu 735,63 eura v čistom. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemala. Osobné motorové vozidlo nevlastnila, ani nehnuteľný majetok, okrem toho, čo majú v bezpodielovom vlastníctve manželov. Bývala aj býva u svojich rodičov, ktorým prispieva na bývanie (elektrinu, plyn, vodu a kuchyňu) sumou 200 eur mesačne. Okrem toho mala výdavky na seba a na deti v sume 250 až 300 eur mesačne na potraviny a kuchyňu, na obuv a oblečenie 200 eur mesačne, na kozmetiku a kaderníka 50 eur mesačne, telefón 60 eur mesačne, poisťné 38eur mesačne, čistiace potreby a kozmetiku 50 eur mesačne, obedy 20 eur mesačne, kontaktné šošovky, emulziu a kvapky do očí 30 eur mesačne, výdavky na domáce zvieratá (mačky, papagáj, zajačik) 30 eur mesačne. Okrem toho každý rok v mesiaci máj platí svoju životnú poisťku v sume 455 eur. Pokiaľ ide o prvé sväté prijímanie maloletej U., mala s tým spojené výdavky na šaty 165 eur, topánky 20 eur, kontaktné šošovky 20 eur, platba za miestnosť 24 eur, výzdoba 15 eur, jedlo 60 eur, darčeky pre farára 20 eur, kvety 20 eur, torty a zákusky 30 eur a darček 120 eur. Ona mala tiež výdavky na šaty za 44 eur, topánky 30 eur, na kozmetiku a kaderničku 60 eur. V roku 2017 dcére zistili krátkozrakosť a kúpila jej okuliare za 100 eur. Deti chodia tiež na narodeninové oslavy svojich kamarátov a spolužiakov, na ktoré im kupuje darčeky. V lete im kúpila bazén. V auguste a v septembri kupuje deťom oblečenie a obuv do školy (prezuvky, ortopedickú obuv za 30 eur, na telesnú výchovu teplákovú súpravu za 20 eur, trička a krátke nohavice za 12 eur, botasky 20 eur, vodové a temperové farby, farebné papiere, lepidlá, ceruzky, perá, peračník, štetce). Maloletá bola trikrát v škole v prírode, pričom dvakrát platila matka po 140 eur, tretíkrát platil štát. Kúpila jej kufor za 60 eur a rôzne potreby, ako repelent, opaľovacie mlieko, mlieko po opaľovaní, plavky, pršiplášť, gumáky, sandále, botasky, šiltovku, batoh, sladkosti a čipsy za 15 eur a dostala 20 eur vreckové. Okrem toho jej platila plavecký výcvik za 25 eur. Synovi taktiež matka zaplatila lyžiarsky výcvik dvakrát po 170 eur, nakupovala mu v obchode veci za 20 eur a dostal vreckové 20 eur. Ďalej maloletá tri roky chodila na tanečnú, kde zaplatila 250 eur ročne.

1.4. Po právnej stránke odôvodnil napadnutý rozsudok ustanoveniami § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, ods. 2 zákona číslo 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“).

1.5. V odôvodnení napadnutého rozsudku skonštatoval, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu detí spolu v sume 550 eur mesačne a to bez ohrozenia svojho životného minima. Ak otec detí zaplatí súdom určenú sumu, zostane mu z jeho príjmu dostatočná suma na jeho vlastnú výživu, životné náklady a reprodukciu jeho pracovnej sily. Z predložených dokladov mal preukázané, že otec prispel v období od novembra 2016 do konca júna 2018 na maloleté deti spolu sumou 15 463,28 eura, t.j. na ich výživu finančne platením k rukám matky, platením poisťného, vreckového a materiálne nad rámec výživného.

1.6. Určením výživného od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018 v sume 300 eur mesačne na v tom čase maloletého H., by mal otec zaplatiť 6249,36 eura (aliquótna časť od 08.11.2016 do 30.11.2016 je suma 230 eur, t.j. 300 eur:30 dní = 10 eur x 23 dní = 230 eur, december 2016 je suma 300 eur, od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017, t.j. 12 mesiacov x 300 eur = 3600 eur, od 01. 01. 2018 do 31. 07. 2018, t.j. 7 mesiacov x 300eur = 2100 eur, aliquótna čiastka od 01. 08. 2018 do 02. 08. 2018 v sume 19,36 eura, t.j. 300 eur:31 dní = 9,68 eura x 2 dni = 19,36 eura).

1.7. Určením výživného od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018 v sume 250 eur mesačne na maloletú U. I., by mal otec zaplatiť 5 207,71 eura (aliquótna časť od 08. 11. 2016 do 30. 11. 2016 v sume 191,59 eura, t.j. 250 eur:30 dní = 8,33 eura x 23 dní = 191,59 eura, december 2016 suma 250 eur, od 01. 01. 2017 do 31. 12. 2017, t.j. 12 mesiacov x 250 eur = 3000 eur, od 01. 01. 2018 do 31. 07. 2018, t.j. 7 mesiacov x 250,- eur = 1750 eur, aliquótna čiastka od 01. 08. 2018 do 02. 08. 2018 v sume 16,12 eura, t.j. 250 eur : 31 dní = 8,06 eura x 2 dni = 16,12 eura).

1.8. Spolu by mal otec zaplatiť na obe deti 11 457,07 eura.

1.9. Z predložených listinných dôkazov a rozpisu platenia výživného a prispievania na výživu maloletých detí zo strany otca mal súd prvej inštancie preukázané, že otec detí aj iným spôsobom (kupovanie vecí, poskytovanie vreckového, platenie poistení) prispieval na ich výživu, čo matka nespochybnila ani nenamietala. Otec zaplatil na výživnom pre maloleté deti o 4 006,21 eura viac (15 463,28 - 11 457,07) za obdobie od 08. 11.2016 do 02. 08. 2018, keďže rozsudok o rozvoze manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 03. 08. 2018 a od tej doby už otec prispieval na výživu maloletých detí podľa rozsudku o rozvoze. Otcovi preto nevznikol nedoplatok na výživnom.

1.10. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (zákon číslo 161/2015 Z.z., ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal ich náhradu.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla odvolaním matka maloletého dieťaťa a to iba v čase zročného výživného. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

2.1. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zročného výživného považuje za nesprávne, rozhodnutie nevychádza z vykonaného dokazovania, nezohľadňuje najlepší záujem maloletých detí a je v rozpore so skutkovým stavom, ktorý zo spisu vyplýva. V rozpore s predchádzajúcim rozsudkom súd prvej inštancie určil, že matke neprináleží žiadne zročné výživné, pričom vychádzal z rozpisu platieb, ktoré otec na maloleté deti platil do rozvozu manželstva. Matka v priebehu konania poukazovala na skutočnosť, že počas trvania manželstva nemal o príjmoch a hospodárení manžela žiadne informácie. Otec predložil do spisu rozpis výdavkov, avšak ide o plnenie, ktoré otec nekomunikoval s matkou, ide o životné poisťky, vreckové, oblečenie, avšak žiadna z týchto súm nebola použitá na reálne bežné potreby detí, ktoré matka musí zabezpečovať. Ide teda o také plnenie, ktorým si síce za dané obdobie od novembra 2016 do 02. 08. 2018 otec vyriešil otázku zročného výživného, avšak v tomto období sa matke, k rukám ktorej má povinný rodič výživné platiť, žiadne plnenie, resp. plnenie v rozsahu určenej vyživovacej povinnosti nedostalo. Na základe týchto skutočností nepovažuje matka rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. V období od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018 mal otec zaplatiť na ešte vtedy maloletého H. sumu výživného 6 249,36 eura a na maloletú U. sumu 5 207,71 eura. V konaní nebolo sporné, že otec z titulu výživného zaplatil za obdobie od novembra do augusta sumu 6 225 eura, z toho matka v pomere, v akom bolo určené výživné, započítala na mal. H. 55% z tejto sumy, teda sumu 3 423,75 eura a na maloletú U. I. sumu 2 801,25 eura. Otec podľa názoru matky má doplatiť zročné výživné na mal. H. v sume 2 825,25 eura a pre maloletú U. I. sumu 2406,46 eura.

2.2. Súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosť, že matka zabezpečuje každodennú starostlivosť, takéto výdavky na zabezpečenie výživy mohla použiť či už na nevyhnutné výdavky, alebo dokonca účelové, ktoré otec vynakladá práve z dôvodu, aby k rukám matky nemusel platiť výživné

2.3. Navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zročného výživného tak, že otec je povinný zaplatiť zročné výživné za obdobie od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018 pre vtedy mal. H. v sume 2825,25 eura a pre mal. U. I. v sume 2406,46 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca v podanom písomnom vyjadrení uviedol, že výdavky nad rámec výživného, ktoré otec v konaní uviedol, by bolo vecne správne zarátať v tom prípade, ak by boli odkomunikované oboma rodičmi a nie prejavom rodičovského konfliktu, napríklad duplicitná oslava pri príležitosti prvého svätého prijímania mal. U., na ktorej sa dieťa ani nezúčastnilo, ale otec si výdavky zahrnul do výdavkov na maloletú.

4. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky nesúhlasil s jej tvrdeniami uvedenými v podanom odvolaní. Výdavky, ktoré otec vynakladal na deti v podobe vreckového, nakupovania potrieb pre deti, slúžili pre maloleté deti, zabezpečenie ich potrieb a záujmov. Tieto prostriedky sa k deťom aj reálne dostali a deti ich užívali, boli jednoznačne v prospech detí a na druhej strane matka tieto výdavky

nemusela vynakladať. Otec vynakladal na deti v čase, keď s nimi trávil čas, finančné prostriedky na veci, ktoré mu deti povedali, že bezprostredne potrebujú a ak by ich nevynaložil otec, musela by ich vynaložiť matka. Išlo oblečenie, obuv, ktoré si vybrali samé deti podľa ročného obdobia a príležitostí, ku ktorým oblečenie potrebovali. Na začiatku školského roka otec pre deti nakúpil potrebné školské potreby, z vreckového poukazovaného otcom na účty detí, resp. príležitostne v hotovosti k rukám detí, si deti hradili svoje bežné potreby, napr. oblečenie, kozmetiku. Matka teda nemôže tvrdiť, že finančné prostriedky od otca, ktoré neobdržala na svoj účet, neboli spotrebované v prospech maloletých detí. Matka nemôže namietat ani posielanie vreckového na účty detí, keďže sama musela mať vedomosť o tom, že dcéra si v jej prítomnosti nakúpila oblečenie, ktoré zaplatila kartou, kde mala finančné prostriedky poukazované výlučne otcom.

4.1. Matka detí nepreukázala skutočné výdavky na deti, nepreukázala výdavky, ktoré mala mať na deti ale ich nedokázala zabezpečiť, vytvárala si pravidelne mesačné úspory, čo by v prípade, ak by žila z mesiaca do mesiaca, nevedela nasporiť, vynaložila finančné prostriedky na dovolenku s deťmi a iné spoločné udalosti, z vytváraných úspor na účte by dokázala hradiť aj iné aktivity s deťmi. Nepreukázala tiež pravdivosť tvrdenia, že sa v minulom, období musela so zabezpečením výživy na deti vysporiadať za pomoci svojich rodičov, nepreukázala. Na takéto niečo ani nebol dôvod, najmä preto, že pravidelne navyšovala úspory na účte. Na druhej strane otec nakupoval deťom potrebné oblečenie, obuv, školské pomôcky, hygienu, kozmetiku, voľnočasové aktivity. Matka nenamietala konkrétne položky otcom preukázaných a uhradených výdavkov na deti, ktoré by podľa nej neslúžili ich potrebám a tiež nenamietala, že ich otec nevynaložil. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny.

5. Matka detí v podanom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že otec zneužíva svoje lepšie finančné postavenie pri plnení si rodičovských povinností, poskytuje deťom plnenia, ktoré nekomunikuje s matkou, nemusia byť vždy prispôsobené možnostiam matky a nemusí ich matka z hľadiska zabezpečenia výchovy a výživy detí ani považovať za nevyhnutné. Na druhej strane otec ukracuje matku o výživné, na ktoré má nárok a ktoré ona potrebuje použiť na zabezpečenie každodennej starostlivosti o deti. Tvrdí, že je povinnosťou otca prispievať na výživu detí k rukám matky a je v poriadku, ak otec nad rámec bežného výživného prispieva aj na iné výdavky detí.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 zákona číslo 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky maloletého dieťaťa iba v časti zročného výživného, nie je dôvodné a preto napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Predmetom tohto konania je návrh matky na úpravu rodičovských práv a povinností k vtedy ešte maloletému H. a maloletej U. I. na čas do rozvodu manželstva. Žiadala výživné v sume po 300 eur na každé dieťa a v sume 100 eur na tvorbu úspor. V priebehu konania došlo k rozvodu manželstva rodičov detí a vtedy maloletý H. nadobudol plnoletosť dňa XX. XX. XXXX.

6.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zveril vtedy obe maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na ich výživu sumou 300 eur na vtedy maloletého H. a sumou 250 eur na mal. U. I. za obdobie od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2012 (kedy nadobudol rozsudok súdu o rozvode manželstva a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom právoplatnosť). Určil, že zročné výživné za toto obdobie je vyrovnané.

6.2. S rozsudkom súdu prvej inštancie, a to iba v časti zročného výživného sa nestotožnila matka detí a podala odvolanie. Namietala, že za uvedené obdobie zostalo nezaplatené zročné výživné v sume 2825,25 eura na H. a v sume 2406,46 eura na mal. U. I., nakoľko otec zaplatil za toto obdobie sumu na výživnom vo výške 6225 eura na obe deti.

6.3. V priebehu odvolacieho konania vtedy maloletý H. nadobudol dňa 01. 11. 2021 plnoletosť, z ktorého dôvodu odvolací súd mu zaslal na vyjadrenie odvolanie matky s tým, aby sa v lehote 10 dní k tomuto odvolaniu vyjadril. Výzvu odvolacieho súdu prevzal dňa 18. 01. 2022, v lehote 10 dní na túto výzvu nereagoval.

7. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo, vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie v danej veci, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné

dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec aj správne právne posúdil. Následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie predmetnej veci, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie rozsudok aj v dostatočnej miere a správne tak po právnej, ako aj skutkovej stránke odôvodnil, s ktorým odôvodnením sa v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť týchto dôvodov ďalej, podľa § 387 ods. 2 CSP, iba poukazuje.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdom prvej inštancie, odvolací súd iba poznamenáva, že súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku v časti určenia výšky výživného do rozvodu manželstva iba dodáva, že zákonná povinnosť rodičov plniť vyživovaciu povinnosť deťom vzniká narodením a trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť a uspokojovať svoje odôvodnené potreby. Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Ak sú reálne možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, vrátane tvorby úspor, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, úrovňou vzdelania, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru.

10.1. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, ktoré sa zabezpečuje pre každé dieťa samostatne výrokom súdu. Súd musí určiť začiatok plnenia vyživovacej povinnosti povinného rodiča, musí prihliadnuť na to, ako tento rodič prispieva (peňažné plnenia, vecné plnenia, poskytovanie bývania) na výživu maloletého (či už dobrovoľne alebo na základe opatrenia súdu) pred rozhodovaním súdu o výžive dieťaťa. Nezapočítavajú sa iba plnenia, ktoré boli poskytnuté len príležitostne v čase styku s deťmi, ktoré svojou povahou neprekračujú bežné výdavky a nesmerujú uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa.

11. Matka detí v podanom odvolaní namieta iba výrok rozsudku, týkajúci sa zročného výživného. Na jednej strane tvrdí, že za obdobie od 08. 11. 2016 do 02. 08. 2018 sa k jej rukám žiadne plnenie, resp. plnenie v rozsahu určenej vyživovacej povinnosti nedostalo. Na druhej strane uvádza, že v konaní nebolo sporné, že z titulu výživného otec zaplatil pre maloleté deti sumu 6225 eur za obdobie od novembra do augusta 2018. Sama matka z tohto zaplateného výživného započítala 55% z tejto sumy (t.j. sumu 3423,75 eura) ako zaplatené výživné na vtedy mal. H. a na maloletú U. I. započítala sumu 2801,25 eura. Z tohto výpočtu dospela k záveru, že otec detí na výživnom za sporné obdobie (do rozvodu manželstva) dlhuje na výživnom na vtedy mal. H. sumu 2825,25 eura a na mal. U. I. sumu 2403,46 eura. Matka detí však nezapočítala do výživného sumy, ktoré otec detí predložil súdu a ktoré vynaložil na zakúpenie bežných potrieb pre deti. Tieto výdavky boli súdom prvej inštancie akceptované, odvolací súd sa s týmto v plnom rozsahu stotožnil. Dodáva iba, že finančné prostriedky, ktoré otec detí vynaložil na zabezpečenie ich základných životných potrieb (oblečenie, obuv, kozmetika, hygiena), boli vynaložené a spotrebované jednoznačne maloletými deťmi a tieto náklady už matka nemusela vynaložiť, keďže

tieto potreby zabezpečil deťom otec. Odvolací súd iba záverom poznamenáva, že výživné je osobným právom dieťaťa a nie je právom matky. Matka v tomto prípade iba z tohto výživného, ktoré zaplatí povinná osoba, zabezpečuje dieťaťu, základné životné potreby. Preto námietka matky, že ona v spornom období rozdiel sumy, ktorú otec mal zaplatiť na výživnom a ktorú skutočne zaplatil, nedostala k svojim rukám, nie je na mieste za situácie, že sám otec detí v tomto období zabezpečoval bežné potreby detí v súvislosti so starostlivosťou o nich, či už v rámci stretávania sa s nimi, resp. pri iných rôznych príležitostiach. Do vyživovacej povinnosti sa nezapočítavajú iba plnenia, ktoré boli poskytnuté príležitostne a ktoré svojou povahou neprekračujú bežné výdavky a nesmerujú k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa. Otec detí však preukázal v konaní, že finančné prostriedky vynaložil predovšetkým na zabezpečenie bežných výdavkoch, smerujúcich k uspokojeniu odôvodnených potrieb oboch detí. Matka v tom čase nenamietala a ani v súdnom konaní nekonkretizovala výdavky, ktoré by otec nepoužil v súvislosti so zabezpečením potrieb detí. Iba vo všeobecnosti namietala, že výživné otec nepoukazyval k jej rukám.

11.1.Z týchto dôvodov odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie a napadnutý rozsudok súdu ako vecne správny v časti určenia zročného výživného, potvrdil.

12. Ustanovenie § 387 ods. 3 CSP ukladá odvolaciemu súdu vysporiadať sa s podstatnými námietkami uvedenými v odvolaní odvolateľa.

12.1. Matka detí v podanom odvolaní namietala iba určenie, že zročné výživné bolo vyrovnané. Na jednej strane namietala, že za sporné obdobie k jej rukám nebolo poskytnuté žiadne plnenie, resp. plnenie v rozsahu ručenej vyživovacej povinnosti, avšak na druhej strane v tom istom odvolaní tvrdí, že nie je sporné, že z titulu výživného otec zaplatil pre maloleté deti za obdobie od novembra 2016 do augusta 2018 sumu 6 225 eur na obe deti. Odvolací súd sa touto námietkou matky zaoberal v odôvodnenie tohto rozhodnutia, konkrétne v bode 11., preto na toto odôvodnenie iba poukazuje. Dodáva iba, že poskytnutie plnenia deťom zo strany otca bolo v konaní jednoznačne preukázané, túto skutočnosť ani matka detí nenamietala, z ktorého dôvodu by nebolo celkom správne, aby otec nad rámec toho, čo deťom poskytol a čo v plnom rozsahu deti spotrebovali a v plnom rozsahu aj pokrylo súdom určené výživné, mal matke detí doplatiť sumu vo výške 2825,25 eura, resp. 2406,46 eura.

13.S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd námietky matky, uvedené v podanom odvolaní, smerujúce iba voči výške zaostaleho výživného, považoval za účelové a neopodstatnené, preto poukazuje na vecne správne rozhodnutie, ako aj na jasné a riadne odôvodnenie rozsudku súdu, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

14.O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15.Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).